

УДК 81'373

Ф.Ф. Гыйлемшин,**А.Г. Гыйлемшина**

ХІХ ГАСЫР АХЫРЫ – ХХ ГАСЫР БАШЫНДА ТАТАР ТЕЛЕНӘ ТӘРЖЕМӘ ИТЕЛГӘН КЫЙССА ЖАНРЫНДАГЫ ӘСӘРЛӘРДӘ САКРАЛЬ ЛЕКСИКАНЫҢ КУЛЛАНЫЛЫШ ҮЗЕНЧӨЛЕКЛӘРЕ

Данная статья посвящена анализу сакральной лексики, использованной в татарских произведениях кысса, переведённых со староосманского и арабского языков в конце XIX – начале XX века. В текстах для передачи понятия единого и единственного Бога, активно используются лексемы *Allah* ‘Аллах’ и *Täğälä* ‘Всевышний’, его эпитеты, а также тюркское слово *Taңre* ‘Бог’ и персидское заимствование *Xodaj* ‘Бог’. Использование имён Аллаха позволяет усиливать эмоциональное воздействие текста, контекстуально вводит в таинство общения человека со Всевышним.

Из сакральной лексики в текстах кысса наблюдается частое использование лексем *Qor’än* – ‘Коран’, *sürä* ‘сура’, *ajät* ‘айат’, а также слова, связанные с религиозными обрядами: *namaz* – ‘намаз’, *xac* – ‘хадж’, *ruza* ‘пост’, *tahärät* ‘омовение’, *sadäqa* ‘милостыня’ и т.д. Лексика, связанная с загробным миром, представлена словами *cännät* и *näğim* ‘рай’, *cähännäm* ‘ад’, *qyjämät*, *xaşr* ‘судный день’, *axirät* ‘потусторонний мир’. Слова, обозначающие обитателей рая *xur* ‘гурия’, *färeštä* ‘ангел’ употребляются для описания красоты персонажей. Данная категория лексики не несёт дополнительной смысловой нагрузки и по своему происхождению является заимствованной.

Ключевые слова: сакральная лексика, «Тутинаме», «Калила и Димна», жанр кысса, литературный язык, рай, ад, загробный мир, судный день.

This article is devoted to the analysis of sacred vocabulary used in the Tatar works of kyss, translated from the Old Ottoman and Arabic languages at the end of the 19th – beginning of the 20th century. In the texts of the works under study, to convey the concept of the One and only God, the creator of the world and the lord of the Day of Judgment, the lexemes *Allah* ‘Allah’ and *Täğälä* ‘The Most High’, the epithets of Allah – *Gafur* ‘Merciful’, *Räxim* ‘Merciful, Merciful’, *Haq* ‘True’ are actively used. The use of the names of Allah allows us to enhance the emotional impact of the text, contextually introducing a person into the mystery of communication with the Almighty.

From the sacred vocabulary in the texts of the kyss, there is a frequent use of the lexemes *Qor’än* ‘Koran’, *sürä* ‘sura’, *ajät* ‘ayat’, as well as words associated with religious rituals: *namaz* ‘namaz’, *khas* ‘hajj’, *ruza* ‘fasting’, *tahärät* ‘ablution’, *sadäqa* ‘alms’, *käfen* ‘shroud’, etc. Vocabulary associated with the afterlife is represented by the words *cännät* and *näğim* ‘heaven’, *cähännäm* ‘hell’, *qyjämät*, *xaşr* ‘judgment day’, *axirät* ‘other world’. Words denoting the inhabitants of paradise *xur* ‘guria’, *färeštä* ‘angel’ are used to describe the beauty of the characters. This category of vocabulary does not carry any additional semantic load and is borrowed in origin.

Keywords: sacred vocabulary, «Tutiname», «Kalila and Dimna», kyiss genre, literary language, heaven, hell, the afterlife, judgment day.

ХIX гасыр ахыры – XX гасыр башы – татар әдәби теле тарихында Хүзенчәлекле борылыш чоры. Бу вакытта татар милләте формалаша башлый, яңа милли әдәби телгә күчеш күзәтелә. Яңа жанрлар һәм төрле стильләр барлыкка килә, бу исә, үз чиратында, татар теленә кулланылыш даирәсе киңәюгә китерә.

Нәкъ менә гасырлар чигендә, милли әдәбият үсеш алган чорда, Көнчыгыш әдәбияты эсәрләре татар теленә актив тәржемә ителә башлый. Шулар арасында Габделгалләм Фәезханов тәржемәсендә «Тутыйнамә» (1887) һәм «Кәлилә вә Димнә» (1889–1891); Фатих Халиди тәржемәсендә «Мең һәм бер кичә» (1897–1899); Каюм Насыйри тәржемәсендә «Кырык вәзир» (1861) һәм «Әбүғалисина кыйссасы» (1872) кебек күркәм эсәрләр аерым урын алып тора.

Безнең максат – кыйсса жанрындагы тәржемә эсәрләрдә сакраль лексиканың кулланылыш үзенчәлекләрен анализлау.

Мәгълүм булганча, «сакраль» термины (латинча *sakralis*), дөньяви күренешләрдән аермалы буларак, илаһи, дини өлкәгә караган, бакый дөнья белән бәйләнешле төшенчәләренә аңлата.

Кыйсса жанрындагы тәржемә эсәрләрдә сакраль лексика актив кулланыла. Дөнъяның дини картинасы илаһи затның төп исеменә мөнәсәбәтле төзелә. Дөнъяны яраткан, кыямәт көне хужасы булган илаһи зат текстларда *Allah* ‘Аллаһ’ лексемасы ярдәмендә белдерелә. Анализлана торган эсәрләр телендә Аллаһы Тәгаләнең исем-эпитетлары шактый күләмле актив һәм пассив лексик берәмлекләрен берләштергән синонимик парадигма тәшкил итәләр.

Кыйсса жанрына караган барлык татарча текстларда *Allah* лексемасы туры (дини) мәгънәдә кулланыла. Гадәттә, ул *Allahi Təyalä* (Аллаһы Тәгалә) сүзтөзмәсә рәвешендә тәкъдим ителгән, мәсәлән: *bizni Allahi Təyalä ul bozaw selkeneb insan surätenä kerde* [Өлф ләйлә, б. 13] ‘Аллаһы Тәгалә кушуы буенча бу бозау, селкенеп, кеше сурәтенә керде’; *Allahi Təyalä birgän ni qadär yujlem wä mäyrifät... barlyyn izhar qylmaq öçen* [Кырык вәзир, б. 5] ‘Аллаһы Тәгалә тарафыннан бирелгән белемнәрнең күләмен билгеләү өчен...’; *Üzenä wä bezgä mänfäyätle bulyb Allahy Təyalädän räxmätkä, xalyqdan xäjer doyağa säbäb bulyr dide* [Кәлилә вә Димнә, б. 12] ‘Үзенә һәм безгә файдалы булып, Аллаһы Тәгаләдән рәхмәткә, халыктан хәер-догага сәбәп булып, диде’.

Г. Фәезхановның «Тутыйнамә» һәм «Кәлилә вә Димнә» эсәрләре тәржемәләрендә ул аеруча актив чагылыш таба: *Allahi Təyalä ämere belän xatynu xämilä bulyb...* [Тутыйнамә, б. 3] ‘Аллаһы Тәгалә боегы буенча аның хатыны авырга узды...’; *Allahi Təyalä siña ber izge bala ixsan idär...* [Тутыйнамә, б. 3] ‘Аллаһы Тәгалә сиңа бер игелекле бала бирер...’; *Däbšälim Allahi Təyägägä šöker wä sänälär qylyb...* [Кәлилә вә Димнә, б. 6] ‘Дәбшәлим Аллаһы Тәгаләгә рәхмәтләр һәм мактаулар укыды...’.

Тикшерелә торган эсәрләр текстларында *Allah* лексемасына параллель рәвештә Аллаһның эпитетын белдерүче *Хаҗ* сүзе

кулланыла. Элеге лексема аерым да, шулай ук *Хақ Тәгалә* (Хак Тәгалә) сүзтезмәсе составында да очрый.

Бу лексеманың аерым кулланылу очраklары «Мең дә бер кичә», «Кырык вәзир» әсәрләрендә күзәтелә: *Qyzyn xäjätdä küreb Хаҗага хәмед вә сәнә идәрәк үзенең хезмәтенә kitmeşder* [Әлф ләйлә, б. 16] ‘Кызын сау-сәламәт күреп, ул Аллаһы Тәгаләгә рәхмәтләр укыды һәм үзенең вазифаларын үтәргә юнәлдә’; *Хаҗнуң әмере белән синең хәләләң buldum* [Кырык вәзир, б. 5] ‘Аллаһының әмере белән синең хәләл жефетең булдым’.

Шунысын да билгеләп үтәргә кирәк: элеге вариантның татар телендә кулланышы киң таралган күренеш түгел, ул, башлыча, югары стильдә язылган әсәрләрдә яки дини текстларда очрый.

Кыйсса жанрына караган текстларда *Хақ Тәгалә* (Хак Тәгалә) формасы киң таралган: *Хақ Тәгалә аңа жиде қат күкне... күрсәтте* [Кырык вәзир, б. 5] ‘Хак Тәгалә аңа жиде кат күкне... күрсәтте’; *Хақ Тәгалә күреб ишетеп тора...*, һ.б. Бу вариант телдә ныгып калган һәм хәзерге әдәби телдә шактый актив кулланыла.

Текстларда *Тәгалә* (Тәгалә) сүзенең аерым кулланылу очраklары да күзәтелә. Мәсәлән, «Мең дә бер кичә» әсәрендә илаһи зат мәгънәсе шул лексема ярдәмендә белдерелә: *...bitäqdiri Тәгалә ул ğarijägä mäxäbbät äjlädem* [Әлф ләйлә, б. 21] ‘...Аллаһы Тәгалә тәкъдире белән мин бу жариягә гашыйк булдым’.

Аллаһы Тәгаләне белдерү өчен иң актив кулланыла торган вариантлардан – Аллаһның эпитетлары – төрки сүз *Тәһре* (Тәһре) һәм фарсы алынмасы *Ходай* (Ходай) еш очрый. Мәсәлән: *Тәһре хаҗу өчен бәндән бундај ешне сорам...* [Әлф ләйлә, б. 278] ‘Тәһре хақына миннән бу турыда сорама...’; *Тәһре ğabbar хәзрәтенә тәмам ихлаһ белән тәнәгәт қулырға кереште* [Кәлилә вә Димнә, б. 10] ‘Чын күнелдән ихлаһ белән Тәһре Җаббар хәзрәтенә мөнәҗәт кылырга кереште’; *Ходајнуң барлыгына вә берлегенә иман китереб дин ислам илә мушриф булсаң... sine барадәр идәрем* [Әлҗилдү әс-сәни, б. 240] ‘Ходайның барлығына һәм берлегенә иман китереп, ...ислам динен кабул итсәң, сине ир туганым итәрмен’; *...sin Ходај rizasy өчен* [Кәлилә вә Димнә, б. 2] ‘...син Ходай ризалыгы өчен’ һ.б.

Мәсәлән, Ходай – «Аллаһ» сүзенең синонимы, барлык төрки телләрдә, галимнәр фикеренчә, исламга кадәрге чорда ук төрки-мәжүсиләр илаһи затларының берсенең исеме буларак кулланылган [Әхмәтьянов, т. 2, б. 390]. *Тәһре* термины борынгы төрки язма истәлекләрдә теркәлгән. Ул төрки халыкларның мәжүси күзаллауларына бәйле, төрки-монгол телләрендә күктәге рухны, политеистик пантеонда төп Алланы белдерә [Древнетюркский словарь, б. 132].

«Мең дә бер кичә» әсәрендә илаһи зат мәгънәсен белдерү өчен Аллаһның *Gafur* (Гафур), *Räxim* (Рәхим), *Gyzzät* (Гыйззәт), *Räzzaq* (Раззак), *Xaliq* (Халик), *Cäläl* (Жәләл), *Cällä* (Жәллә), *Mäwlä* (Мәүлә) кебек эпитетлары да еш кулланыла. Мәсәлән: *Täwbä idenez Allahy Tägälä*

Gafur Rāximder [Әлжилдү рәбигу, б. 209] ‘Тәүбә итегез, Аллаһы Тәгалә Гафур Рәхимдер’; *Cänäbe Rabbil-ğyzzätkä padišahnıñ hidajäte haqynda mönädät äjtde* [Кәлилә вә Димнә, б. 3] ‘Жәнәбе Раббил-Гыйззәткә падишаһның һидайәте һақында мөнәжәт әйтте’; *Cällä wä Gallä xəzrätläre sezne xəsed idüçe küzdän saqlasyn* [Әлжилдү әс-сәни, б. 69] ‘Жәллә вә Гәллә хәзрәтләре сезне хәсед итүче күздән сакласын’.

Дини лексикадан әсәрләр текстларында шулай ук *Qor ’än* ‘Корьән’ лексемасы еш очрый. Әлеге сүз мөстәкыйль рәвештә дә, шулай ук *kārim* ‘изге’, *šārif* ‘изге’, *γazyjm* ‘бөек’ аергычлары белән берлектә дә кулланыла: *Xuš awaz ilä Qor ’än uqydylar* [Тутыйнамә, б. 16] ‘Матур тавыш белән Корьән укыдылар’; *Xatynlarnıñ xəjläse Qor ’än γazyjmda bäjan ulınyıñ* [Әлжилдү рәбигу, б. 159] ‘Хатыннарынның хәйләсе бөек Корьәндә тасвирланган’.

Әсәрләрдә шулай ук Корьән тексты белән бәйле булган *sürä* ‘сүрә’ һәм *ajät* ‘аять’ сүзләре дә урын ала. Бу сүзләр тәржемәләрдә үзләренә туры мәгънәләрендә кулланыла: *Qor ’än kārimneñ süräläre niçäder?* [Әлжилдү сәлису, б. 272] ‘Корьән Кәримнең сүрәсе ничәдер?’; *Ägär insan bulsañ ajät uqu!* [Әлжилдү рәбигу, б. 164] ‘Әгәр кеше булсаң, аять укы!’; *Qoş xəbesdä waqytda... säcdä ajäten uqysa...* [Тутыйнамә, б. 2] ‘Кош хәбесдә вакытта... сәждә аятен укыса...’.

«Дини лексика» тематик төркемен кыйсса текстларында шулай ук әсәрләренә лексик составында тулы бер катлам тәшкил иткән дини йола атамалары да тулыландыра. Алар башлыча номинатив күрсәткечләрдә тәкъдим ителәләр һәм чынбарлык объектларын белдерүдә актив катнашалар.

Бу төркемдәге иң еш кулланыла торган сүз – фарсы теленнән кергән *namaz* ‘намаз’ алынмасы. Намаз – ислам тарафыннан мәжбүри язылган биш багананың берсе. Көндәлек цикл биш вакыт намаздан тора, аларның һәрберсенә үз исеме бар.

Татар телендә *namaz* лексемасы тәүлек вакытын билгеләү өчен дә кулланылган. Бу үзенчәлек өйрәнелә торган әсәрләрдә дә очрый, шулай ук хәзерге татар әдәби телендә дә сакланып калган. Мәсәлән, *Öjlädän ikende namazyna qadär..* [Әлжилдү рәбигу, б. 195] ‘Өйләдән икендә намазына кадәр...’; *Jästü namazın kiçektäreб uqymaqda küb säwab bardyr imdi* [Кырык вәзир, б. 72] ‘Ястү намазын кичектереп укуда күп савап бардыр...’.

Намаз уку тәртипләренә караган хәрәкәтләренә берсе – сәждә кылу. Тәржемә текстларында әлеге төшенчә *säcdä* ‘сәждә’ сүзе белән белдерелгән һәм ул туры мәгънәдә кулланыла. Мәсәлән: *mäläk äl-mäwet axyr säcdädä canyn aldy...* [Әлжилдү хәмисү, б. 5] ‘Әжәл фәрештәсе (Газраил) соңгы сәждәдә (аның) жанын алды...’; *...jözen säcdägä qujyb Haq Täğälägä jalwaryb* [Кырык вәзир, б. 57] ‘...йөзен сәждәгә куеп, Хак Тәгаләгә ялварып...’; *Qoş... säcdä ajäten uqysa išetkän keşelärgä säcdä qylmaq läzim bulmas* [Тутыйнамә, б. 2] ‘Кош... сәждә аятен укыса, ишеткән кешеләргә сәждә кылырга кирәкмәс...’.

Текстларда гамәлдә булган дини терминнар арасында номинатив функцияне башкарган түбәндәге сүзләрне аерып күрсәтергә мөмкин: *xağ* ‘хаж’, *ruza* – ‘ураза’, *iftar* ‘ифтар’ ‘сыйлану’. Бу лексемалар текстларда дини семантиканы саклыйлар: *Şähär ählen daşeb, xağya baramyn diheb ...* [Әлф ләйлә, б. 50] ‘Шәһәр халкын жыеп, хажга барам, диде...’; *Bu qarçyq köndezen ruza totyb kiçen qaim bulyr ide* [Әлжилдү сәни, б. 27]; ‘Бу карчык көндез ураза тотты, кич белән намаз укыды’; *Fäqat toz ikmäk ilä iftar idär ide* [Әлжилдү сәни, б. 27] ‘Фәкәт тоз-икмәк белән генә ифтар итәр иде’; *Zahid xağ šärifne tämat ideb öjenä kerde* [Тутыйнамә, б. 96] ‘Заһид хаж шәрифне тәмамлап, өенә кайтты’.

Хәзерге татар әдәби телендә *doğa* ‘дога’ сүзе өч мәгънәдә кулланылырга мөмкин: Аллаһы Тәгаләгә мөрәжәгать итү, үтенеч, теләк, фатиха бирү [Татар теленәң аңлатмалы сүзлеге, 2020, б. 201]. Тикшерелгән текстларда әлеге лексема ике мәгънәдә очрый. Беренчесе – номинатив мәгънәдә: *Atasynyñ mädex sänasyna tel açyb şundyj doğalar äjtde* [Әлжилдү рәбигу, б. 178] ‘Әтисен мактарга керешеп, шундый догалар укыды’; *Siña ber doğa qylajyqmy* [Кырык вәзир, б. 52] ‘Сина бер дога укыйбызмы’; *Mal fani närsäder, doğa kiräk* [шунда ук] ‘Мал фани әйбер, дога кирәк’; *Doğasy Xodaj därgähendä qabul buldy* [Әбү-галисина, б. 23] ‘Догасы Ходай хозурында кабул ителде’ һ.б.

Шулай ук бу лексеманың *xäjer* ‘хәер’ сүзе белән бергә килеп, күчерелмә мәгънәдә кулланылган очрагы да теркәлде: *Mindän razyj bulyb xäjer doğa qylsañ, dönjany ber tamaşa idär idem* [Кәлилә вә Димнә, б. 14] ‘Миннән риза булып, хәер-догаңны бирсән, мин дөнъяны күрер идем’.

Текстларда актив кулланылган дини лексиканың тагын бер төркеме – жәннәт, жәһәннәм, кыямәт, ахирәт кебек төшенчәләрне белдерә торган бакый дөнъя белән бәйле сүзләр.

Жәннәт төшенчәсен белдерү өчен әкиятләрдә *cännät* (жәннәт), *näğim* (нәгыйм) һәм *ostax* (ожмах) дигән алынма сүзләр кулланыла: *Cännät ğyjlmанындан bulyb donja ğälämen tamaşa idärgä kilmeşder...* [Әлжилдү әс-сәни, б. 66] ‘Жәннәт әhellәреннән булып, дөнъя галәмен күрергә килгәндер...’; *...ul bänem fani donjadan baqyj näğimgä baruytğa säbäb bulsa da...* [Әлжилдү әс-сәни, б. 54] ‘...ул минем фани дөнъядан бакый нәгыймгә күчүемә сәбәп булса да...’; *Aña jide qat kükne, sigez ostaxny, jide tämuğny jöreb kürsätde* [Кырык вәзир, б. 7] ‘Ул ана жиде кат күкне, сигез ожмахны, жиде тәмуғны йөрөп күрсәтте’; *...Ostax širbäte uryunyна күреб* [Кырык вәзир, б. 32] ‘...ожмах ширбәте урынына күреб...’; *Mahşäkär ostax tawisy kedek tözänebjasanyb mäxbübe qatyna jünälde* [Тутыйнамә, б. 20] ‘Махшәкәр, төзәнәп-ясанып, сөеклесе янына юнәлдә’ һ.б.

Гөнаһлары күп булган затлар үлгәч баракак урынны белдергән жәһәннәм төшенчәсе шул мәгънәдәге сүзләрнең киң спектры ярдәмендә бирелә: *cähännäm* ‘жәһәннәм’, *tamug* ‘тәмуғ’, *kujämät* ‘кыямәт’, *jaumul xaşr u mäxsär köne* ‘мәхшәр көне’; *axirät* ‘мәхшәр көне’; *zakum* ‘зәкум, тәмуғ агачы’.

Болар арасында иң киң таралган сүз – *cähännäm* (жәһәннәм): *Хақ Тәгалә аның санын алып сәһәннәмгә қуды* [Әлжилдү рәбигу, б. 7] ‘Хак Тәгалә аның жанын алып, жәһәннәмгә куйды’; *Allahy Təğalä any cähännämdä ğazab idäçäkder* [Кырык вәзир, б. 19] ‘Аллаһы Тәгалә аны жәһәннәмдә газаплаячак’; *Töšendä kyjämätne kürde* [Кырык вәзир, б. 98] ‘Ул төшендә кыямәтне күрде...’; *Wä Sirat küpere qorylğan, ocmah işekläre açylğan, cähännäm utлары qyzdyrylğan* [шунда ук] ‘Сират күпере корылып куелган, олмах ишекләре ачылган, жәһәннәм утары кыздырылган’; *Xalyqny... qajsyn ocmahqa, qajsyn cähännämгә sörlär* [шунда ук] ‘Кешеләрнең кайсын олмакка, кайсын жәһәннәмгә жиберлер...’.

Текстларда *qujämät* ‘кыямәт’ сүзенең кулланылышы да үзенчәлеккә ия. Әлеге лексема «Мең дә бер кичә» әсәрендә *jawmu-l-qujämät* ‘кыямәт көне’ изафә конструкциясе составында, туры мәгънәдә теркәлде. Мәсәлән: *Gömär ibn Xattabqa jawmu-l-qujämätдә Хақ Сәллә вә Гәллә хәзрәтләре сө әл идәр...* [Әлф ләйлә, б. 208] ‘Томәр ибн Хаттаба яумүл-кыямәтдә Хак Жәллә вә Гәллә хәзрәтләре сорау бирер...’. «Кәлилә вә Димнә» әсәрендә ул күчерелмә мәгънәдә кулланыла: *Tyb tynyç urmanda kük göreläwdän wä jäšen jäsnäwdän... äjtersen qujämät buldy...* [Кәлилә вә Димнә, б. 11] ‘Тып-тыныч урманда күк гөрелдәүдән һәм яшен яшнәүдән... әйтерсең кыямәт башланды...’.

Тикшерелгән әсәрләрдә мәхшәр көне төшенчәсе ике төрле конструкция ярдәмендә белдерелә. Беренчесе – кулланыштан төшеп калган *jaumul hašrdä* (яумүл-хашер) изафә составында теркәлде: *Ägär hälaq bulsam jaumul hašrdä bänem qanym sindän soralyr* [Әлжилдү рәбигу, б. 172] ‘Әгәр һәлак булсам, яумүл-хашердә (мәхшәр көнендә) минем каным өчен жавап синнән соралыр’; *jaumul hašrdä хақутны sindän istärmen* [Әлжилдү рәбигу, б. 151] ‘Яумүл-хашердә хақымны синнән таләп итәрмен’.

Икенчесе – бүгенге көндә әдәби норма булып саналган *mäxšär köne* конструкциясе белән бирелә: *mäxšär köneдә Хақ Тәгалә хәзрәтләренә нәрсә диб саваб бирермен...* [Кырык вәзир, б. 81] ‘Мәхшәр көнендә Хак Тәгалә хәзрәтләренә нәрсә диб жавап бирермен...’.

Бакый дөнъя, үлгәннән соңгы тормыш төшенчәсе өйрәнелә торган текстларда хәзерге көндә әдәби норма булып киткән *axirät* (ахирәт) сүзе ярдәмендә белдерелә. Мәсәлән: *Bän tiz jitešmägän bulsam, sine axirätkä jibärgännär ide imde...* [Әлф ләйлә, б. 175] ‘Әгәр мин тиз житешмәгән булсам, сине ахирәткә жибергән булырлар иде инде...’; *Sin dönja jortynda bolaj ğazab qyldyñ axirätneñ ğazaby jänä qatydyr* [Әлф ләйлә, б. 63] ‘Син дөнъя йортында болай газап кылдың, ахирәтнең газабы тагы да көчледер’; *Dönja wä axirätdä дәүләтле bulыb qal* [Кәлилә вә Димнә, б. 3] ‘Дөнъя вә ахирәттә дәүләтле булып кал’ һ.б.

Анализлана торган текстларда *xur* ‘хур’ һәм *färeštä* ‘фәрештә’ лексемаларының метафорик кулланылышы да игътибарга лаек. Барлык әсәрләрдә дә алар, нигездә, персонажларның матурлыгын тасвирлау өчен кулланыла. Мәсәлән, *Xur kebi ğarijälär çornab alyan...* [Әлф ләй-

лә, б. 150] ‘Әйләнә-тирәсен хур кызлары кебек матур кызлар урап алган’; *Şämsetdinnen xatyny färeštä kebi ber matur qyz tuğurdy...* [Әлф ләйлә, б. 103] ‘Шәмсетдиннең хатыны фәрештә кебек матур кыз тудырды’; *Gänät xury misalynda känizäklär... toralar* [Әбүгалисина, б. 16] ‘Жәннәтәге хур кызлары кебек матур кәнизәкләр (басып) торалар’.

Әдәби телнең бер өлеше булган дини сүzlәр төркемен *tahärat* ‘тәһарәт’, *räkäyat* ‘рәкәгать’, *sadäqa* ‘сәдака’, *zäkät* ‘зәкәт’; *käfen* ‘кәфен’ кебек алынмалар да баета.

Шулай итеп, анализланган әсәрләрдә илаһи затны белдерү өчен *Allah* һәм *Täyalä* лексемалары, *Täñre* ‘Тәңре’ һәм *Xodaj* ‘Ходай’ сүzlәре кулланыла. Аллаһы Тәгалә исемнәрен куллану текстның эмоциональ тәәсир көчен арттырырга мөмкинлек бирә.

Нәтижә ясап әйткәндә, кыйсса жанрындагы текстларда *Qor’än* ‘Кор’ән’, *namaz* ‘намаз’, *xağ* ‘хаж’, *ruza* ‘ураза’, *iftar qyly* ‘ифтар кылу, авыз ачу’, *tahärat* ‘тәһарәт’, *räkäyat* – ‘рәкәгать’, *sadäqa* – ‘сәдака’, *zäkät* ‘зәкәт’; *käfen* ‘кәфен’ кебек лексемаларның киң кулланылуы күзәтелә. *Xur* ‘хур’ һәм *färeštä* ‘фәрештә’ кебек жәннәт әһелләрен белдергән сүzlәр текстларда персонажларның матурлыгын тасвирлау өчен кулланыла. Әлеге категориягә караган сүzlәр өстәмә мәгънә белдерми һәм килеп чыгышы ягыннан алынмалар булып торалар.

Әдәбият

Баранов Х.К. Арабско-русский словарь. М.: Русский язык, 1985. 944 с.

Древнетюркский словарь. Ленинград: Наука, 1969. 676 с.

Әхмәтьянов Р.Г. Татар теленең этимологик сүзлеге: ике томда. I т. (А–Л). Казан: Мәгариф – Вақыт, 2015. 543 б.

Әхмәтьянов Р.Г. Татар теленең этимологик сүзлеге: ике томда. II т. (М–Я). Казан: Мәгариф – Вақыт, 2015. 568 б.

ابو علي سينا قصه سي ديمكله مشهور تخيلات ننگ ترجمه سي. عبدالقيوم عبدالناصر اوغلي ننگ ترجمات = و. تصنيفاتنداندن. قزان اونيويرسيتيتي ننگ طبع خانه سنده باصمه اولنمشدر ۱۸۹۴ نچي يلدە. ۱۱۲ ب
Әбүгалисина кыйссасы димәклә мәшһүр тәхйиләтнең тәржемәсе = Рассказы Абу Гали Сины. Казань: Изд-во Казан. ун-та. 1894. 112 с.

الف ليلة و ليلة بو منكدە بريكيچە كتابنى ترجمه قيلم عثمانلى تركي تلندن روسيه داکى مسلمانلر تركي تلينه = Өлф ләйлә вә ләйлә = Тысяча и одна ночь. Т. 1. Казань: Изд-во Казан. ун-та. 1897. 212 с.

الجد الثالث ترجمه الف ليلة و ليلة ايكنچي جلد منكدە بريكيچە ترجمه سيننگ. بو منكدە بريكيچە كتابنى ترجمه قيلم عثمانلى تركي تلندن روسيه داکى مسلمانلر تركي تلينه محمد فاتح ملا حماد اوغلي خالدي ۱۸۹۷ سنه ده. اوشبو مننگ ده بريكيچە كتابى قزان اونيويرسيتيتي نكن طبع خانه سنده بصمه اولنمشدرل قزان اويازى توبان قرصى اولى حاجى شمس الدين حسين اوغلي ننگ ورثه لري خراجاتي ايلان اول مرتبه ۱۸۹۸ يلدە ۱۶۰ ب = Өл-жилдү әс-сәни тәржәмәти әлф ләйлә вә ләйлә = Тысяча и одна ночь. Т. 2. Казань: Изд-во Казан. ун-та. 1898. 120 с.

الجد الثالث ترجمه الف ليلة و ليلة. اوچنچي جلد منكدە بريكيچە ترجمه سيننگ. بو منكدە بريكيچە كتابنى ترجمه قيلم عثمانلى تركي تلندن روسيه داکى مسلمانلر تركي تلينه محمد فاتح ملا حماد اوغلي خالدي اول مرتبه = Өлжилдү әс-сәлисү тәржәмәти әлф ләйлә вә ләйлә = Тысяча и одна ночь. Т. 3. Казань: Изд-во Казан. ун-та, 1898. 286 с.

الجد الرابع ترجمه الف ليلة و ليلة. درتتچي جلد منكدە بريكيچە ترجمه سيننگ. بو منكدە بريكيچە كتابنى ترجمه قيلم عثمانلى تركي تلندن روسيه داکى مسلمانلر تركي تلينه محمد فاتح ملا حماد اوغلي خالدي اول مرتبه

باصلوی قزان اونيويرسييتى نكن طبع خانه سنده بصمه اولنمشدرل ۱۸۹۹ سنه ده. ۳۱۸ ب
 Өлжилдү рэбигу тэржәмәти әлфи ләйләти вә ләйлә = Тысяча и одна ночь. Т. 4. Казань:
 Изд. Казан. ун-та, 1899. 318 с.

الجدد الخامس ترجمة الف ليلة و ليلة. بشنچى جلد منكدە بركيچە ترجمە سيننك. بو منكدە بركيچە كتابنى ترجمە
 قيلم عثمانلى تركى تلندن روسيه داکى مسلمانلر تركى تالينه محمد فاتح ملا حماد اوغلى خالدي اول مرتبه
 Өлжилдү рэбигу قزان اونيويرسييتى نكن طبع خانه سنده بصمه اولنمشدرل ۱۸۹۹ سنه ده. ۱۹۲ ب
 хәмисү әлфи ләйләти вә ләйлә = Тысяча и одна ночь. Т. 5. Казань: Изд-во Казан.
 ун-та, 1899. 192 с.

الجدد السادس ترجمة الف ليلة و ليلة. الطنجى جلد منكدە بركيچە ترجمە سيننك. بو منكدە بركيچە كتابنى ترجمە
 قيلم عثمانلى تركى تلندن روسيه داکى مسلمانلر تركى تالينه محمد فاتح ملا حماد اوغلى خالدي اول مرتبه
 Өлжилдү рэбигу قزان اونيويرسييتى نكن طبع خانه سنده بصمه اولنمشدرل ۱۸۹۹ سنه ده. ۳۸۲ ب
 сәдисү әлфи ләйләти вә ләйлә = Тысяча и одна ночь. Т. 6. Казань: Изд-во Казан.
 ун-та, 1899. 382 с.

طوطى نامه. عبدالعلام فيض خان اوغلى نك ترجماتندن. مطبعة كريميه، قزانده ۱۹۱۶. ۱۷۵ ب . =

Тутыйнамә = Тутынаме. Казан: Матбага Кәримия, 1916. 175 б.

كاليه و دمنه كتابى. بو كتاب باصمه اولنمشدر قزان اونيويرسييتى نكن طبع خانه سنده ۱۸۸۹ نچى يلدە.
 Өлжилдү рэбигу Кәлилә вә Димнә китабы = Книга Калилы и Димны. Казань: Изд-во
 Казан. ун-та, 1889. 87 с.

فرق وزير قصه سي، عثمانلى تلندن ترجمە قيلنوب قزانده اوچونچى مرتبه باصلدى. عبدالقيوم عبدالناصر
 = اوغلى نكن ترجماتنداندر. قزانده انيويرسييتى طبع خانه سنده باصما اولنمشدر ۱۸۸۳ سنه ده. ۱۶۰ ب
 Кырык вәзир кыйссасы = Рассказы сорока визирей. Казань: Изд-во Казан. ун-та,
 1883. 160 с.

Гыйлемшин Флёр Фоат улы,

*филология фәннәре докторы, доцент, ТР ФА Г. Ибраһимов исемндәге Тел,
 әдәбият һәм сәнгать институтының баш фәнни хезмәткәре,
 «Россия Фәннәр академиясенә Казан фәнни үзәге» федераль тикшеренү
 үзәгенең әйдәп баручы фәнни хезмәткәре*

Гыйлемшина Айсылу Габделжәмил кызы,

*филология фәннәре кандидаты, Казан дәүләт медицина университетының
 рус һәм татар телләре кафедрасы доценты*